

„Második Krisztus”

Assisi Szent Ferenc Tranzitusa

október 4.

Szent Bonaventúra írja a szent Ferencről szóló életrajzban: „Ő valóban a legkeresztényibb férfi volt, aki élve az élő Krisztushoz, haldokolva a haldoklóhoz és halálában a halotthoz akart tökéletesen hasonló lenni, amely külső hasonlósággal fel is ékesítettett.”

Annyira Krisztusból élt, hogy élve, az élő Krisztushoz hasonlított. A San Damiano kis templomában, Szent Ferencet megtérése után, vagyis nyilvános tevékenysége kezdetén így szólította meg a keresztre feszített Krisztus: „Menj, építsd fel házamat.” – és itt az Egyházra gondolt. Ebben az Egyházat megújító munkájában tanítványok csatlakoztak szent Ferenchez, mint Krisztushoz, akiknek szabályzatot adott. Az két éve ünnepeltük a regula szóbeli jóváhagyásának 800. évfordulóját. Halála előtt két évvel, 1224-ben az Alverna hegyén megkapta a szent sebhelyeket – fizikai jele is volt az ő Krisztus követésének. Haldokolva, a haldokló Krisztushoz hasonlított. Halála előtt kenyeret hozatott, amelyet szétosztott testvérei között, hogy az utolsó vacsorára emlékeztesse őket. Ahogyan Krisztus is zsoltárokat énekelve vonult ki az olajfák hegyére. „Megparancsolta a testvéreknek, hogy közelgő halálára és az utána felhajnalodó új életre való

tekintettel ujjongó lélekkel és messze csengő hangon énekeljék el az Úr dicséretét, ő maga Dávid zsoltárához kezdett.”

„Az a néhány nap, mely haláláig még hátra volt, himnuszok zengedezésével telt.” Halálában a halott Krisztushoz hasonlított. „Félelem nélkül várta a győzelmet és imára kulcsolt kezeivel az igazság koronáját tartotta. Így a földre fektetve, és egy zsákszövettel betakarva arcát, rendes szokása szerint, az égre emelte és egész lelkével a közelgő dicsőség felé figyelt.” Így, teljesen kiüresedve, minden visszaadott Istennek, ahogyan Jézus is

így imádkozott a kereszten: „Atyám, kezdedbe ajánlom lelkemet.”

Celanoi Tamás így folytatja: „Miközben sok testvér jött oda, kiknek atyja és vezére volt, és akik tisztelettel állták körül és boldog elnyugvását várták, szentséges lelke elvált testétől és elmerült a fény mérhetetlen tengerében, teste pedig elszenderült az Úrban.” Így szötte át szent Ferenc egész életét Krisztus követése, és ezzel nekünk is példát adott. Utolsó szavai ezek voltak: „Én megtettem, amit tennem kellett, amit nektek kell tennetek, arra tanítson meg titeket a Krisztus.”

Halála átmenet: Tranzitus. Ebből az életből oda, melyet Isten készített.

EGYHÁZ A VILÁGBAN

EL CAMINO – AZ ÚT

Idén tavasszal, lelki megerősödést keresve, úgy döntöttem, végigmegyek a Camino portugál szakaszán. A várakozás és a szereteteinktől való rövid időre történő elszakadás a lélek utazásának első lépése. Úgy gondolom, időnként el kell utazni testben és lélekben ahhoz, hogy az ember utána hazatérhessen, megtalálhassa önmagát, megerősödhessen gondolataiban.

Amikor az út és az ég összeér. Mikor gyaloglásom közben ehhez a gondolathoz jutottam, megéreztem az út igazi erejét, hogy miért is vagyok itt, s miért kell újból visszajönnöm, egy

másik útvonalra. Olyan ez, mint imádkozni, s újból imádkozni, vagy mint templomba menni, s újra meg újra Istenhez szólni, hozzá szólva ismét szavakat formálni. Isten jelen van minden teremtményben, vele megyek az erdőkön, s falvakon át vezető utamon. Isten vigyáz rám. Sosem felejttem: mikor gyerekkoromban csendben figyeltem az erdőt, akkor az erdő elárulta titkait, hallatta hangját, mert az erdőnek van szava hozzánk, csak figyelni kell. Amikor csendben jártam a Camino útját, elárulta titkát, felfedte előttem valódi értelmét. Kitartóvá tett. A fizikai fájdalom legyőzése hitet adott nekem, megéreztem, ki vigyázza lépteimet, s általa hiszek önmagamban is. Ez önmagunkba vetett hit nélkül nem jutunk sehová. Nem az visz előbbre az úton, ha pusztán több pénzt keresünk, ha jövedelmezőbb munkahelyünk van, vagy karriert építünk. Az igazán előbbre vezető út önmagunk Istenhez vezető felépítése. Legbelső önmagunknak, az egyszerű gyermek tiszta jellemének

megtalálása, s az ebből, mint gyökerünk-ből való építkezés.

Akármikor vétettem is el az utat, valahonét mindig előkerült valaki, aki segített a helyes irány megtalálásában. Városban, falun, erdő szélén mindig volt valaki, aki eljött, hogy segítsen. Az életben is számtalanszor elvétjük a helyes irányt, s ő mindig ott van, hogy továbbsegítsen az úton. Amikor a lakott vidéktől távoli utamat esőzés áztatta, járhatatlan vízfolyás keresztezte, megjelent valaki, egy traktoros földműves, aki megállt és átvitt a vízen. Az életben is számtalan akadály előtt torpanunk meg, s ő akkor ott van, hogy általsegítsen bennünket.

Az út magával ragadott, s vitt előre, Isten és önmagam megismerése felé, a célba.

Santiago de Compostella előtt öt kilométerrel történt, hogy mindent megértettem. Az apró segítő csodákat, az emberek segítő példáját, mindent.

Megköszöntem neki,

hogy erőt adott az úton. Próbátétel volt. Megtaláltam a békémet vele, megértettem, hogy megszólított. Akkor felzokogtam. Akkor teljesült ki tökéletesen a kapcsolat, s nyílt meg az én belső utam is hozzá. Compostellában megnyugodtam, kissé, izzó lélekkel jártam be a csodálatos város utcáit, s tekintettem meg a katedrális.

Az út alatt még jobban megszerettem a hazámat, még magyarabb ember lettem. Istentől kaptam ebben az egységben erőt a külső és belső zarándokút végigjárására. Kaptam kitartást is, hogy soha ne adjam fel az igazságra való törekvést.

Célba értem, hogy újból elindulhassak.

MÉSZÁROS DOMONKOS - ERDÉLY

FERENCES LELKISÉG

Ebben a rovatban Assisi Szent Ferencnek és az ő követőinek lelkiségét ismerhetjük meg jobban. Egy könyvnek a segítségével indulunk erre a spirituális, lelki útra. Hónapról-hónapra fogjuk követni azt a nyomdokot, amelyen Szent Ferenc Krisztus nyomába lépett.

2. rész

A hierarchikus társadalmi rendszer

Az osztálytársadalomhoz tartozik a hierarchikus berendezkedés. Minden alá- és fölérendeltségi viszonyban áll: egyesek szolgák, mások urak, ezek ismét mások szolgái. Ez a világban éppúgy megvan, mint az egyházban.

Azonban minden évben, Assisiben és mássutt is megálmodják és féktelenül megünneplik az osztály nélküli társadalom álmát. December 6-án, Szent Miklós ünnepén a város összes diákja a templomba vonul. Ott egyiküket „gyermekpüspökké”, „kis püspökké” választják. Megkapja a püspöksüveget, a pásztorbotot, a püspöki ruhát, és az akolitusok kíséretében, körmenet élén bevonulhat a templomba. Ünnepli a szentmisét, antifónákat kezd el, és vezeti a templomi ének-kart. A szokást egyházilag is jóváhagyták, hisz mindez a tisztségviselők alázatosságát van hivatva előmozdítani: hadd lássák az elöljárók, hogy méltósá-

gukat nevetségessé teszik. Legyenek csak kicsinyek, és ne törjenek magasabbra. Mindez azonban nem marad csupán a fiatalok ünnepe: felnőttek, egyháziak és világiak, férfiak és nők, magasabb rendűek és közrendűek kivétel nélkül elvegyülnek a tömegben. A templom táncteremmé lesz, az oltár asztallá, az eucharisztikus lakoma evésé-ivással: a hierarchikus rend helyébe anarchia lép. Az egyház megkísérli ugyan

ezt a szokást tompítani - nem sok eredménnyel.

Ez az állapot az aprószentek ünnepeig tart, amikor is a szertartáskönyv előírása szerint a püspöki jelvények az igazi püspökhöz kerülnek vissza.

Valószínűleg Ferenc is részt vesz ezeken az ünnepeken a közelükben lévő templomban. Az osztály nélküli társadalom álma később az ő testvéri közösségében meg is valósul! Állapotra és képzettségre való tekintet nélkül az összes testvér azonos eszme szerint fog élni. Az urak szolgák lesznek, a szolgák urak. Egyiknek se legyen hatalma a másik felett. Míg az említett szokás szerint az Úr asztalát a nép asztalává alacsonyítják, addig Ferenc a nép asztalát, a koldulást az Úr terített asztalává emeli, és az alázatos kisebb testvért, Pádúai Antalt püspökének nevezi.

Rozetter-Van Dijk-Matura: A.Sz. Ferenc

TESTVÉREINK A SZENTEK

A hónap szentje:

Alcantarai Szent Péter szerzetes (1499-1562)

Emléknapja: október 19.

Pedro Garavito Alcántarában született. 1515-ben, amikor a humán tanulmányok végeztével megkezdhette volna a jogi, orvosi vagy teológiai tanulmányait, úgy döntött, hogy nem tanul tovább, hanem ferences lesz az obszervánsoknál. Be is lépett egy salamancai kolostorba, ahol a következő évben fogadalmat tett. 1524-ben pappá szentelték, 1525-ben házfőnök lett.

1536-ig Péter több kolostorban is viselte ezt a tisztséget, s mellette missziós körutakat tartott. Főként a megfeszített Krisztusról prédikált, s hogy hallgatói szívét megindítsa, illetve a misszióknak emléke maradjon, ahol csak prédikált, Krisztus valóságos keresztjének megfelelő nagyságú keresztet állított fel. Egyszer valaki arra kérte, tanítsa meg jól imádkozni. E kérés hatására írta meg Péter az imádságra vezérlő kalauzt, amit hamarosan **Az elmélkedés aranykönyvecskéjeként** adtak kézről kézre.

1538-ban a Szent Gábor rendtartomány provinciálisává választották. Ekkor megpróbálta a fiatal korától élt szigorú fegyelmet regulaformába önteni, de terveztét 1540-ben a káptalanon rendtársai elvetették. Ezért, amikor hároméves hivatali ciklusa lejárt, nem vállalta újra a tartományfőnökséget, hanem egy társával Portugáliába ment, s a tengerparti Arabidában remeteéletet kezdett. Teljes szegénységben, kemény szigorban élték imádságos, vezeklő életüket. Éjfélkor keltek, zsolozsmáztak, elmélkedtek és dolgoztak. Fekvőhelyük egy csupasz deszka volt, lábbelit nem viseltek, húst nem ettek, bort

nem ittak. E kemény szigor ellenére egyre többen csatlakoztak hozzájuk.

1543-ban Pétert visszahívták a Szent Gábor provinciába, hogy reformját náluk is honosítsa meg. A püspök támogatta, a provinciális azonban túlzónak tartotta szigorát. Péter ezért Rómába ment, hogy legfőbb hatóságaitól engedélyt kérjen, de az obszervánsok miniszter generálisa nem adott hozzájárulást. III. Gyula viszont jóváhagyta a reformot, Pétert magát pedig a másik ág, a konventuálisok főnöke alá rendelte. A következő pápa, IV. Pál a jóvá-

hagyást megtoldotta azzal, hogy Péter annyi kolostort alapít, amennyit csak akar. Hazatérése után hamarosan meg is alapította Pedroso kolostorát. Pedroso alapítását egész sor kis reformkolostor alapítása követte, amit a Szent Gábor provincia szerzetesei egyre nagyobb gyanakvással néztek. Pétert nyugtalan képmutatónak, békétlenkedőnek és szakadárnak nevezték, s azzal vádolták, hogy az egész reform rugója a hatalomvágya. 1561-ben a reformkolostorokból

egy új, Szent Józsefről nevezett provinciát szervezhetett meg. A szegénységet és az önmegtágadást már egészen fiatalon a legnagyobb mértékben élte. Sovány, száraz testét fagyökérhez hasonlított, mert csak csont és bőr volt. Mégis annyi jóság és kedvesség, oly nagy életszentség töltötte el, hogy jóllehet nagyon szűkszavú volt, senkit sem hagyott válasz nélkül.

Halála olyan volt, mint élete: térden állva halt meg, miközben társait bátorította és intette. Mielőtt lelkét kilehelte, ezekre a szavakra fakadt a zsolotárossal örvendezve: „Vigadtam, mikor nékem azt mondták, az Úrnak házába fölme gyünk!”

Alcantarai Pétert 1622-ben boldoggá, 1629-ben szentté avatták.

A templom misztériuma

16. Gyertyák és mécsesek

Számunkra, akik hajlamosak vagyunk egy bizonyos materialista szűklátókörűségre, mely szerint csak az létezik igazán, amit kezünkkel foghatunk, szemünkkel láthatunk, és aminek közvetlen, praktikus haszna van, fontos üzenetet közvetít a gyertyák használata a liturgiában.

Szent Jeromos például azt írja, hogy az evangélium olvasásakor nem azért gyújtunk gyertyákat akár fényes nappal is, hogy eloszlassuk a sötétséget, hanem a vigadozás, a lelki ujjongás bizonyosságául. Ezzel a megjegyzéssel Jeromos nem tagadja, hogy a gyertya meggyújtásának célja, hogy a sötét templomban is tudjunk olvasni; ám nem akarja, hogy megragadjunk ennél a nyilvánvaló hasznossági szempontnál, hanem hogy a hasznosságban vagy azon túl lássuk meg a világosság ingyenes üzenetét.

Isten teremtő tevékenysége azzal kezdődik a Szentírás szerint, hogy Isten szólt: "Legyen világosság!" (vö. *Ter* 1,3). És húsvét éjszaka ez az első mondat, amelyet olvasunk a Szentírásból, mert húsvét az új teremtést ünneplő Jézus testének feltámadásában. A vilanyvilágítás elterjedése előtt az ember jobban átélte, hogy Krisztus nélkül az egész univerzum a sötétség kaotikus hatalmának rettenetes uralma alatt áll. A világosság első megjelenése minden hajnalban az élet indulását jelentette, az utolsó fénysugár eltűnése

pedig félelemmel és bizonytalansággal, melankóliával és sokszor szomorúsággal töltötte el az emberi pszichét.

A sötétség jelenti a nemléteezést, a bűnt, a kárhozatot (mikor Júdás kiment az utolsó vacsora terméből *éjszaka volt*), a világosság pedig az új, kegyelmi életet, Isten megbocsátó szeretetét, az üdvösséget. A sötétség jelenti a nemtudást és a hitelenséget, a reménytelenséget, a kétségbeesést és a gyűlöletet, a világosság pedig a tudást, a hitet, a csalhatatlan reménységet és szeretetet. Így érthető, hogy az Úr Jézus magát a világ világosságának nevezte.

Különösen is szemléletes megnyilatkozása ennek a húsvéti gyertya, melynek meggyújtásakor a diakónus énekli: „Krisztus világossága!” A húsvét éjszakai lucernárium kimeríthetetlen gazdagságban tanítja nekünk a sötétséget eloszlató világosság üzenetét. Ezért az őskeresztények minden esti lámpagyújtása egyfajta kicsinyített lucernárium

lehetett. Dicsőítették a halálból föltámadt Jézust, a világ világosságát.

Kezdetből fogva használták gyertyákat a szentmise liturgiájában is, és úgy tartották, hogy az oltár gyertyái között jelen van az Emberfia, a halálból feltámadt Krisztus.

Fontos lenne, hogy mai, a szimbólumok iránt kevésbé fogékony korunkban is megőrizzük érzékenységünket a gyertyák és mécsesek gazdag jelentése iránt.

Fr. Barsi Balázs OFM: A templom az időben és az örökkévalóságban c. tanulmánya nyomán

NEM CSAK FIATALOKNAK

A Családról

Az ember mélységesen vágyakozik arra, hogy valaki szeretettel fogadja el őt, és hogy azt a valakit ő is szeretettel elfogadva útjukat együtt járják, életüket közösen alakítsák, majd ebben a meghitt körben megöregedjenek. Körülöttünk azonban egyre hangosabban azt harsogják: valósítsd meg magadat, magaddal törődj, szerezz meg magadnak mindent, vedd észre, hogy te vagy a legfontosabb; szabadulj meg minden kötöttségtől, ne kötelezd el magad senkinek és semminek, maradj

szabad, kapcsolataidat alakítsd úgy, hogy az neked legyen jó; szakíts a házasság és a család nosztalgizáló ábrándjával!

Ahhoz, hogy férfi és nő, anya és apa, szülő és gyermek szeretetben éljen együtt, nem elég vonzódni egy romantikus vágyálomhoz. Elszánt

akaratra, teljes személyes odafordulásra, sok erőfeszítésre, sőt okosságra és ügyeségre is szükség van ahhoz, hogy házasságban, családban, szülőként sikeres életet éljünk, és gyermekeinket egy sikeres, boldog élet felé indíthassuk el.

Ahogy egész Európában, úgy Magyarországon is csökken a házasságkötések száma, a megkötött házasságok hamar föl bomlanak, sok a rossz, sikertelen házasság, az ilyenekre pedig nem épülhet boldog, harmonikus család. A rossz házasságban és a házasságon kívül született gyerekek nem látva jó szülői példát, már nem is gondolják, hogy házasságban, családban élni jó, ebbe érdemes erőt és energiát befektetni. Valójában nem a házassággal van baj, hanem az emberrel, aki

nem tud, vagy nem is akar felnőni ahhoz a kapcsolathoz, amelyre a lelke mélyén vágyik, amelyben megtalálhatná végre önmagát és életének értelmét. A szeretet és elfogadottság utáni vágy ugyanis nem eléghető ki ideig-óráig tartó kapcsolatokkal, csak tartós, végleges, kölcsönös elköteleződéssel. A szerelmes arra a kérdésre: Szeretsz? azt a választ várja, hogy „szeretlek ma, holnap, és jövőre is, és örökre!” És rögtön hozzáteszi: „Ugye te is?”

A házasság szentségében a házaspár Isten üdvösségre vezető útjára lép. Kapcsolatuk már nem magánügy, nem is csupán a tár-

sadalmi érdekek diktálta szerződés, hanem Isten és az emberpár szövetsége. Egymás melletti végleges elköteleződésükre, hűségük ígéretére, önként vállalt termékenyséjükre Isten áldását adja, és Egyházán keresztül segít boldogulni. A szentségi házasságban élő házaspár életé-

vel tesz tanúságot Isten szeretetéről, hirdeti a házasság örömhírét. Így vesznek részt az Egyház missziós küldetéséből, vezetnek Istenhez gyermekeiket, környezetüket, építik Isten Országát. Ebben a világban élnek és dolgoznak, a tökéletlen, megváltása után sóvárgó világban, ahol minden csak részben, kezdetként sikerülhet (vö. Róm 8, 19-21). Ahogy az Egyház mint Isten népe zarándokúton van, úgy van úton egész életében egymás felé és mégis együtt a házaspár. Sikerük rajtuk múlik, akaratukon, képességeiken és erőfeszítéseiken, és a közösség támogatásán, a társadalmi körülményeken, de főként Isten kegyelmében való bizalmukon.

Bíró László püspök, családreferens

BALÁZS ATYA VÁLASZOL

Kérdés:

A nevelés lényege, hogy érzelmekre hatva fejlesszen. Nem értem, hogy miért lenne lényegtelen az, hogy érzelmeimmel mélyen átélve a bűnbánatot gyónok. Igazi megbánás szerintem nincs is érzelmekkel átélt (kísért) alázat nélkül.

Vagyis az Úr megbocsátása sem lehet eredményes a bűnös emberre, ha érzelmek nélkül járul szentgyónáshoz, avagy érzelmi, lélekben megmozdító tisztulás nélkül áldozik.

Balázs atya válasza:

Itt nem az érzelmek szerepéről van szó, hanem a kiengesztelés szentségéről, a gyónásról.

Nagy kegyelem, ha valakinek megadja az Úr bűneinek megsiratását. Volt a liturgia történetében egy mise a könnyek adományáért. Már ebből is kiderül, hogy nem akármilyen bánatért, hanem az Istentől adott bánatért. Vagyis nem akármilyen zavaros érzelmekről van szó bűneinket illetően, hanem egy sajátos isteni adományról, amelyet Isten nem köteles megadni minden gyónáshoz. Maga a szó „bűn **BÁNAT**” – félrevezethet. A kérdezőt félre is vezette, mert ez a szó érzelmeket sugall (bánat), holott a bűnbánat alapvetően akarati döntés, hogy többé nem akarok vétkezni és mindent elkövetek, hogy a bűnököt elkerüljem; az érzelmek által sugallt bűnös cselekedeteket is.

Vannak magasabb rendű érzelmek, amelyek az emberi személy értelmében belátásaiban és szabad akaratában gyökereznek. Ezek inkább világos döntések, mint érzetek. Szakítás a bűnnel és lendület Isten felé.

Aki semmiféle érzelmet nem érezve elhatározza, hogy Isten kegyelmével szakít pl. a pletykálkodásával, és elítéli az eddigi pletykás életét; és még azt is elhatározza,

hogy amennyire lehet, jóváteszi - pl. böjtöl és imádkozik azokért, akikről tovább adta a rosszat, és így megy gyónni -, az igenis bűnbocsánatban - és így feloldozásban - részesül.

Az Úr feloldozása igenis hatásos abban a lélekben, aki az Úr iránti engedelmességéből elítéli bűneit és elhatározza, hogy szakít azokkal.

Tehát az igazi meg**BÁNÁS** nem annyira bánkódás (érzelmek!), hanem belátás és elhatározás a hit alapján. Teljesen más kérdés az az alapfelvetés, hogy a nevelésnek része az érzelmi nevelés: az érzelmek kiművelése. Egész társadalmunk attól is beteg, hogy a negatív érzelmek időnként elszabadulnak, valamint a pozitív érzelmek abszolutizálódnak mások kárára; sőt: akár az igazság kárára is.

Az érzelmek kinevelésének egyik lényeges pontja az, hogy mit csináljon a fiatal, amikor megszűnnek az érzelmek? Az 'érzelem-nélküliség' kezelése az érzelmi nevelés legfontosabb kérdései közé tartozik.

Pl. nagy volt a szerelem, három éve házasok. A második gyermek születésekor az asszony beteg; nem élhetnek szexuális életet. Sok a munkájuk, a férjet a munkanélküliség fenyegeti. A lángoló érzelmek kezdenek elmaradni. Ugyanakkor a fiatal férjre próbál ráhajtani egy csinos munkatársnő. „Vigasztalja, megérti őt” – stb.

Miben áll az érzelmek kezelése? Abban, hogy meggyón, többet beszélget a feleségével, és elsősorban kerüli az alkalmat, hogy kimondott szavához hűtlen legyen. Vagyis nem megy bele ebbe a „barátságba”, vállalja a szerelem sivatagát.

Minden tehetségünk kiművelése egyben válogatás is: elutasítás és elfogadás. Elutasítása a hűtlenségnek, és elfogadása a hűségnek és igazságnak. Ez egyben fejlődést jelent.

Igen hasznos, ha keresünk egy alkalmas lelkipapert, aki segít eligazodni a válságos helyzetben. Használjuk fel az Isten kegyelmét!

Ünnepek és emléknapiak

Október

14. Szent Kallixtus pápa
15. Avilai Szent Teréz egyháztanító
16. Szent Hedvig szerzetesnő
17. Antiochiai Szent Ignác püspök és vértanú
18. Szent Lukács evangelista
19. Alcantarai Szent Péter ferences
23. Kapisztrán Szent János ferences
25. Boldog Mór püspök
28. Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok

November

1. Mindenszentek ünnepe
2. Halottak Napja
4. Borromeó Szent Károly
5. Szent Imre herceg
9. Lateráni Bazilika felszentelése
10. Nagy Szent Leó pápa
11. Tours-i Szent Márton püspök
12. Szent Jozafát püspök és vértanú
13. Magyar Szentek és Boldogok

Templomunk hírei

Téli menetrend

Nem várjuk meg az óraátállítást, október elsejétől érvénybe lépett a **téli menetrend** templomunkban. Eszerint este **5 órakor rózsafüzér** imádság a hívek vezetésével, majd azt követően **fél 6-kor zsolozsma**.

A reggeli időpontok változatlanok maradnak.

Templomunk hangosítása

Templomunk mostani hangosítási rendszere közel 20 évvel ezelőtt készült el. Az

idő eljárt fölötté, és ahogy a kedves testvérek tapasztalják, sok probléma és gond van vele. Szeretnénk megújítani, hogy használható legyen, és a testvérek javát és megértését szolgálja. A munkálatok hamarosan elkezdődnek. Hálásan fogadunk adományokat erre a célra a

72800078-10032684-es

számlaszámra, valamint személyesen átadott adományban is.

A Szerkesztő jegyzete

Kedves Testvérek!

Október hónap során kiemelt hangsúlyt kap Isten Anyja, Mária. Ezt a hónapot különösen is neki szenteljük; elsősorban mint a Rózsafüzér Királynéját köszöntjük.

II. János Pál pápa fegyvernek nevezte a rózsafüzért, mellyel a gonoszt le tudjuk győzni.

A Rózsafüzér az Üdvtörténet eseményeit, titkait veszi sorra, amely során az Isten Fia előttünk járva utat mutatott nekünk az Isten Országába, ahol Ő már dicsőségesen uralkodik.

Sokan monoton imának tartják, melynek imádkozása közben könnyem elvezíthetjük a fonalat. Valójában azonban a szemlélődésre tanít meg minket. Nem vagyunk képesek arra, illetve nem a mi képességünk, hogy pillanatok alatt értsünk meg hittitkokat, hitigazságokat.

Újra és újra szükségünk van arra, hogy a már elért eredményeket, sikereket túllépjük, előrébb jussunk. A hit iskolája soha nem fejeződik be, egészen a testi halálunkig tart.

fr. Hesz Dénes ofm

**Sarlós Boldogasszony Ferences Kegytemplom,
Sümege, Szent István tér 7.**

Telefon: 87/352-983

E-mail: sumegikegy@gmail.com

Web: www.sumeg.ferencesek.hu

A kiadásért felel: P. BARSÍ BALÁZS OFM

Szerkesztette: fr. Hesz Dénes ofm